

Isa. Isa Abraam (§. 136.), ja olli üks täieste wagga Mees Jummalale ees. Isaak armastas keigeennam Esawit, se pärrast et ta temmale Metsa. Lindusid satis, agga Rebekka armastas Jakobit; ja se sai Esawile pärrast sedda kül Rahjus, sest et Esaw ei moistnud omma tullemä Ello. Usjo mitte paljo ette armata.

§. 153. Sel Ajal olli se Pruug, et esimesel Pojal suur Digus olli teiste temma Wendade ees; se nimmetadi esimese Sündimise Digus. Esaw olli omma Wenä eli Ilmale tulnud, ja sepärrast olli se Digus temma pärrast. Agga se ündis, et ta üksford Wäljalt tullit, ja olli ärrawässinud, ja temma norem Wend Jakob keetis Leent. Siis Esaw ütles temmale: Et anna mulle rüpada sest punnast, sest punnast —. Jakob ütles: Mä mulle omma

ma esimesse Sündimise Digus! Esaw wastas: Mä lähhen ommeti surrema, mis mull siis sedda Digust tarwis. Ja Job ütles: Wañnu mulle se peäle! Esaw olli ni lühikesse Möttega ja wandus temmale ja müüs nenda omma esimese Sündimise Digust Jakobile. Siis (ööldakse) andis Jakob temmale Leiba ja Leätsä. Leent, ja Esaw söi ja jõi, ja ei arwand sest middagi.

§. 154. Kanaani-Maal olli se peäle jälle Nälg Leiba polest, nenda kui enne sedda üksford Abraami-Päiwil (§. 82.). Ja Isaak läks keige omma Perrega Wilisti. Rahwa Male Kunninga Abimeleki jure Kerarisse, kus Abraamgi kaua Aego olli ellanud (§. 103.), ja se samma Kunningas Abraamiga suurt Söbrust olli piddanud. Isaak piddi weel emale Loune pole minnema, agga

Jum.